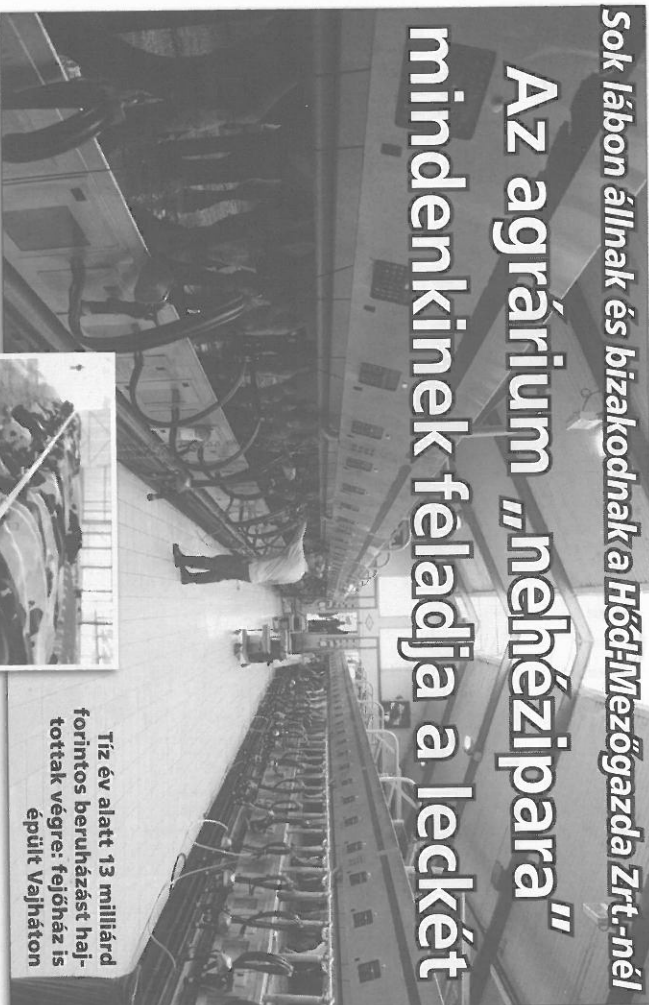

Sok lábon állnak és bizakodnak a Hód-Mezőgazda Zrt.-nél

Az agrárium „nehézipara” mindenkinnek feladja a leckét

Tíz év alatt 13 milliárd forintos beruházást hajtottak végre: fejöház is épült Vajnáton

Az állattenyésztésre, a tejtermelésre manapság nem a profit a jellemző. Legtöbbször egyéb ágazatok – leginkább a növénytermesztés – nyereségéből egészítik ki a vállalkozások az állattenyésztés veszteségeit. Az alig több mint tíz éve állami gazdaságból privatizált Hód-Mezőgazda Zrt. sok lábon álló – növénytermesztéssel, állattenyésztéssel, vetőmag előállításal és takarmánykeveréssel is foglalkozó – részvénytársaság, így volt képes csak az agrárium „nehéziparát”, a szarvasmarhatartást és a tejtermelést is megőrizni az elmúlt években.

– Tavaly volt ugyan egy szerény nyereségünk a tejtermelő ágazaton, de ez nem jellemző, hosszú évek óta a növénytermesztés tartja el

végre, mindig így kezezik úgy tervezni a jövőt, hogy ne kelljen feláldozni semmit.

– Szarvasmarhát tartani és tejgyártásigot üzemeltetni lehetetlen megfélelő növénytermesztési háttér nélkül. Ebben az ágazatban a legégetőbb kérdés a szarvasmarhák tömegtakarmányának előállítása. Nemcsak azért, mert ha vásárolnánk a takarmányt, még nagyobb lenne a veszteség az ágazaton, hanem egyszerűen azért, mert a megfélelő tömegtakarmányt nem is lehet a piacon beszerezni. Kukorica szilázs, vagy fű szénázst például nem termel senki eladásra. Csak saját magunknak tudjuk előállítani.

A társaság jelenleg több mint 5000 hektár szántó és 1000 hektár

gyepterület hasznosítását és művelését végzi. Az állami földterület pályázaton az elmúlt időben egyetlen hektárt sem sikerült elnyerniük. Márpedig a szarvasmarhák tömegtakarmányának előállításához alapvető kérdés a tejtermelő ágazat fennmaradásában.

A részvénytársaság 8 milliárdos árbevételének közel húsz százaléka, 1,5 milliárd forint származik a szarvasmarha ágazatból, ennek 95 százalékát a tejtermelés jelenti. A Hód-Mezőgazda 350 alkalmazottjából közel 70-en kötődnek valamilyen formában a szarvasmarha ágazathoz.

– A vajháti tehenészetükben 1650 holstein-fríz tehén fejnek, itt 3300-3500 szaporulatot is nevelünk és 400 húsmarhát is tartunk.

A vezérigazgató elmondta, hogy hazánkban – legelőik híján – csak a tömegtakarmányra alapozott intenzív tejtermelés jöhet szóba. Míg Új-Zélandon a legeltetett tehénnek napi 20 kilogramm tejet adnak, addig Hódmezővásárhelyen az intenzív tartás mellett 30 kilogramm tejet fejnek átlagosan tehénként egy nap alatt.

– Évente 16 millió kilogramm tejet termelünk a gazdaságban, ez a magyarországi teljes termés 1 százaléka. Mivel tagjai vagyunk az Alföldi Tej Kft.-nek, így a lelejt tej értékesítése is teljes egészében megoldott.

A cég megépítette az ország egyik legmodernebb szarvasmarhalepét és fejőházát a közeli Vajnáton, amely jelenleg is hazánk 4-5. legkorszerűbb ilyen

létesítménye. Itt annyi kiváló minőségű tejet állítanak elő, amennyi közel 100 ezer lakos évi teljes tejfogyasztását fedezi.

– A tejtermelés jövődelmezése azonban továbbra sem megoldott. Már tavaly is 100 forint alatt, az idén pedig 90 forint körül alakul a kilonkénti átvételi ár. A tejtermelés és forgalmazás bevételein sokan osztoznak: a termelő mellett a feldolgozók, a kereskedők és nem utolsósorban az állam, amely magas forgalmi adóval terheli a tejtermékeket, ez a polcon lévő árukat jelentősen megrágja.

Nem véletlenül mondják, hogy a tejtermelés a mezőgazdaság „nehézipara”. Egy-egy intézkedés hatása 4-5 év múlva érezhető csak, így nehéz abbahagyni a termelést, sokszor kényyszerből még akkor is folytatni kell a munkát, ha az ráfátyos.

– Pedig az idén az Európai Unióban megszűnik a tejkvóta és még kiméletlenebb lesz a verseny!

– A sikeres versenyhez szektorsemleges szabályozás kellene. A hazai tejtermelés közel 80 százaléka azokhoz a cégekhez kötődik, amelyek nagyobb területen, gazdasági társasági formában gazdálkodnak és bérelnék földet magán tulajdonosoktól vagy az államtól. A jelenlegi kormány célkitűzése viszont az, hogy ezt az arányt megfordítsa: azaz 80 százalékban kisüzemekben és csak 20 százalékban nagyüzemekben történjen a mezőgazdálkodás. De vajon miként állnak majd helyi

– Még nem tudunk minden tényt, hogyan is kompenzálja az állam az állattenyésztőket, de mi továbbra is bizakodunk. Azt látni kell, ha nem kapunk támogatást, az nemcsak a mi eredményünket rongja majd, hanem a lakosságunk, a vásárlóknak is rosszabb lesz, hiszen megdrágulnak az élelmiszerek az üzletek polcain.

Rafai Gábor

Pozsa Panni családi sajtműhelye

Pozsa Anna hobbiól kezdte el a sajtkészítést és azt valjira: „Alkomi nagyon jó dolog, boldogsággal tölti el az embert.” Ő pedig boldog, mert azt csinálja, amit szeret. Boldogságát családja teszi még teljesebbé. Biatorbágyon él, ott készíti sajtait, amiket már egyre többen kedvelnek a környéken, a vásárok résztvevői, de saját boltja is van, ahol értékesíti termékeit.

Különös pályát futott be a sátor-aljajűhelyi lány, Pannika, aki kézügyességét először bódíszmüvesként, majd kerámikusként bizonyította. Úgyesen forgatta a korongot, de családta vágyott, ezért huszonevésen férjhez ment és egymás után jöttek a gyerekek, összesen öt. A férje ötlete volt, hogy amit csak lehet, maguknak készítsenek el, így jött a képhe a sajtkészítés is. Először csak a család, majd a barátok izelhettek meg a Panni-féle sajtokat.

– Amikor a legkisebb gyermekünk óvodás lett, akkor fogalmazódott meg bennünk, hogy odahaza létre kellene hozni egy kis sajtműhelyt – meséli családi vállalkozásának történetét a fiatalasszony. – Ennek már hét éve. Nagy kedvvel vágtam neki a sajtkészítésnek, először csak tíz liter tejből a családnak és olyan sikere lett, hogy egyre többet kellett készítenem. Termékeinknek híre ment Biatorbágyon és környéken, így növelnem kellett a termelést.

– *Díjazták is termékeit?*
– Igen, Erdélyben díjat nyert a sajton egy versenyen, amire nagyon büszke vagyok. De arra is, hogy a Sajtmustrákra már zsűritagok is meghívtak.
– *Könnny sajátította el ezt a mesterséget?*

– Kezdetben nehézséget okozott, hogy nem volt szakirodalom. Az alapanyagokat úgy lehetett megvenni, ahogy őt ezer liter tejhez kellett öltöttennem, és akkor jött az ötlet, hogy weboldalt készítsék, ahol másoknak tudok segíteni. Kimértem az alapanyagokat kisben, így segítettem a „kis csiknek”, az otthoni sajtkészítőknek. Közben, Csermajorban elsajátítottam a szakmának a csínját-bínját, de anyanyan ostromoltak azzal, szervezzek

tanfolyamokat, hogy belevágjam. Lassan, fokozatosan haladtunk a tanulásban, és nagy örömmre évekkel később, már a tanítványaim is szép sikereket értek el.

– *Honnan szerzi be a tejet?*
– A tárnoki tehenészetből, ahonnan megbízhatóan jó minőségű, 4,2 százalékos zsírtartalmú tejet kapunk. Volt, hogy napi hatszáz liter tejet is feldolgoztam, jelenleg ennél kevesebbet.

– *Milyen sajtok készülnek a Panni-műhelyben?*

– Friss füstölt, natúr és fűszeres, gomolya, hosszasan értelt és borsperőben értelt valamint égetett kergű sajtok. Ezen kívüli, brie típusú, rúzsos, fehér penészes sajtokkal is foglalkozom, de készítek natúr és gyümölcsös joghurtot is. Hátlás és izgalmas feladat sajtot gyártani még ilyen kis mennyiségben is, az alkotás öröme sokat jelent számomra.

– *Meglehet ebből élni? Gyermekei segítenek?*

– Mind az öt gyerekem tud sajtot készíteni és igen lelkesek. Csak ebből azonban nem tudna a család megélni, ezért több lábon kell állni: a másik kettő a tanfolyamok szervezése és a készítéshez szükséges eszközök, kellékek forgalmazása.

Meg aztán itt van Elyek a közelben, a borászok nagyon megszerették a sajtaimat. Sőt van egy tíz év körüli kislány, aki állandó vevőmmé vált, mindig félreveszi a zsebpénzét, hogy kis kosárájával megjelenjen nálam vásárolni.

– *Önök melyik a kedvence?*
– A camembertet nagyon szeretem.

Temesi László

Meghirdették a Magyar Termék Nagydíj pályázatot

Immár 18. alkalommal hirdették meg a minőségi és nívós hazai áru, szolgáltatások védjegyeként ismert Magyar Termék Nagydíj Pályázatot. A díjakra 2015. május 22-ig pályázhatnak a vállalkozások.

Hazánk legtekintélyesebb, önkéntes tanácsadási rendszerében 2015-ben már 37 főcsoport 73 témakörében lehet pályázni a díjak elnyerésére. Idén bővült azon cégek köre is, akik benyújthatják pályázataikat: már a Kárpát-regióból is várják az olyan értékeket közvetítő vállalkozások jelentkezését, amelyek Magyarországra is forgalmazott, a pályázati kiírásnak megfelelő termékeket állítanak elő. Új kiírók is csatlakoztak a pályázathoz, akik tovább erősítik a pályázati rendszer magas színvonalát, őrzik a díjak odaítélésének objektív és pártatlan módját, így biztosítva tisztaságát és sérthetlenségét.

A hiteles, ismert védjeggyel ellátott termékeket a fogyasztók egyre inkább keresik és bizalommal fordulnak feléjük, így a független zsűri által odaítélt, szigorú szakmai szempontoknak megfelelő minőségtanúsításnak valódi gazdasági hozadéka van.

Idén már 37 főcsoportban nevezhetnek a vállalkozások különböző termékeket, hogy a kiváló minőséget jelző védjegyet elnyerjék. A Pályázatot a kezdetektől nagy hangsúlyt helyez arra, hogy olyan vállalkozások kapják meg a díjat, amelyek innovatív, magas szellemi hozzáadott értékekkel képviselnek, minőség, környezetbarát és a fogyasztók életminőségét javító megoldásokat kínálnak.

Kiss Károlyné, az Magyar Termék Nagydíj Pályázati Iroda ügyvivő igazgatója elmondta,

ebben a kiélezett versenyben a kisebb gazdaságok, amelyeknek nincs kellő tőkeerőjük... Rádásul az állattartásban jelentkező veszteséget a családi gazdaságok nem tudják pótolni, hiszen ők nem képesek a növénytermesztés nyereségét árupumpálni a tejtermelés veszteségének pótlására.

A tej előállítási költsége ráadásul folyamatosan növekszik, ezért az ágazatban egyre nagyobb a probléma. A külföldről behozott UHT tej pedig azt tud olcsóbb lenni, mint a hazai, mert ezek egy része elkertüli az adózást, s a kivívóan magas forgalmi adó sokszor csábít visszaélésre.

Gondokat okoz a tervezésben az is, hogy a jövőben az 1200 hektárnál nagyobb területen gazdálkodóknak nem jár majd az 1200 hektár feletti részre uniós földalapú támogatás. De ha egyben állattenyésztők is, kompenzációban reménykedhetnek. Csongrád megyében 25 gazdaságot – közöttük a Hód-Mezőgazda Zrt.-t – érinti az, hogy a kormány döntése alapján a jövőben nem kaphatják meg az eddig automatikusan járó uniós földalapi támogatást.

– Még nem tudunk minden tényt, hogyan is kompenzálja az állam az állattenyésztőket, de mi továbbra is bizakodunk. Azt látni kell, ha nem kapunk támogatást, az nemcsak a mi eredményünket rongja majd, hanem a lakosságunk, a vásárlóknak is rosszabb lesz, hiszen megdrágulnak az élelmiszerek az üzletek polcain.

Rafai Gábor

az idén újabb főcsoportokkal bővült a pályázó cégek köre, pályázni lehet többek közt különleges táplálkozási igényt kielégítő élelmiszerekkel, a közetkeztetéssel, a fenntartható gazdálkodás ökológiai szemléletű módszereivel, a szabadidő kultúráit rendezvényei, sporteseményei, amelyek jól mutatják a fogyasztói, illetve a keresleti-kínálati trendek, igények változásait is – tette hozzá a ügyvivő igazgató.

A sajtótájékoztatót Latorcai János,

az Országgyűlés alelnöke, a Magyar Termék Nagydíj 2015. évi fővédnöke írásban közönte a pályázati rendszer kiírását, hangsúlyozva, hogy a Magyar Termék Nagydíj pályázatot kiíró tanácsa a kezdetektől azokat a hazai vállalkozásokat részesíti elismerésben, amelyek munkájuk során nem csak a jóra, hanem a kiválóra törekedve alkotásaikkal, eredményeikkel bizonyítják a magyar elme és kreativitás nagyszerűségét.

Koszorús László, a Nemzeti Fejlesztési

Minisztérium (NFM) fogyasztóvédelemért

felelős helyettes államtitkára kiemelte, hogy

a fogyasztóvédelemben szemléletváltozás

történt, a vállalkozók is tapasztalhatják a

hatóság fogyasztóbarát magatartását.

Elmondta: fontos, hogy legyenek olyan

tudatos fogyasztók, akik a magyar áruk

vásárlása mellett döntenek.

A kiírók hagyományteremtő céllal megapították 2015-ben a Magyar Termék Nagydíj Pályázatot Régiók Életmódjait elismerést, a kitüntetéssel azt a természetes személyt ismerik majd el, aki tevékenységével évek óta segíti a határon túli térségek és az anyaország gazdasági, kulturális, oktatási kapcsolatainak erősítését.